

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Výrok

Článek 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která přiznává rezidentní společnosti osvobození od daně pro příjmy z úroků zaplacených rezidentní dceřinou společností, jestliže posledně uvedená nemohla uplatnit daňový odpočet příslušných úrokových výdajů vzhledem k právním předpisům o omezení nároku na odpočet úroků zaplacených v případě podkapitalizace, avšak která vylučuje osvobození od daně, které by vyplývalo z použití vlastní právní úpravy týkající se podkapitalizace, pokud má dceřiná společnost sídlo v jiném členském státě.

(¹) Úř. věst. C 73, 2.3.2015.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 21. prosince 2016 – Evropská komise v. World Duty Free Group SA, dříve Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Spojené věci C-20/15 P a C-21/15 P) (¹)

„Kasační opravný prostředek — Státní podpory — Článek 107 odst. 1 SFEU — Daňový režim — Daň z příjmů právnických osob — Odpočet — Odpis goodwillu plynoucího z toho, že podniky, které jsou daňovými rezidenty ve Španělsku, nabudou alespoň 5 % podíly v podnicích, které jsou daňovými rezidenty mimo tento členský stát — Pojem ‚státní podpora‘ — Podmínka selektivnosti“

(2017/C 053/05)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes a P. Němečková, zmocněnci)

Další účastnice řízení: World Duty Free Group SA, dříve Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (zástupci: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro a R. Calvo Salinero, abogados)

Vedlejší účastníci podporující odpůrkyně: Spolková republika Německo (zástupci: T. Henze a K. Petersen, zmocněnci), Irsko (zástupci: G. Hodge a E. Creedon, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Dohertym, barrister, a A. Goodman, barrister), Španělské království (zástupce: A. Sampol Pucurull, zmocněnec)

Výrok

1) Rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 7. listopadu 2014, Autogrill España v. Komise (T-219/10, EU:T:2014:939), a ze dne 7. listopadu 2014, Banco Santander a Santusa v. Komise (T-399/11, EU:T:2014:938), se zrušují.

2) Věci se vrací Tribunálu Evropské unie.

- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.
- 4) Spolková republika Německo, Irsko a Španělské království ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 81, 9. 3. 2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Celle – Německo) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord v. Region Hannover

(Věc C-51/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Článek 4 odst. 2 SEU — Respektování národní identity členských států, která spočívá v jejich základních politických a ústavních systémech, včetně místní a regionální samosprávy — Vnitřní organizace členských států — Územní samosprávné celky — Právní nástroj vytvářející nový veřejnoprávní subjekt a upravující rozdělení pravomocí a odpovědnosti za výkon úkolů veřejné služby — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Článek 1 odst. 2 písm. a) — Pojem „veřejná zakázka““

(2017/C 053/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Celle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Žalovaný: Region Hannover

za přítomnosti: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Výrok

Článek 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby musí být vykládán v tom smyslu, že dohoda uzavřená mezi dvěma územními samosprávnými celky, o jakou se jedná v původním řízení, na základě které tyto celky přijetím stanov založí sdružení celků, právníckou osobu podle veřejného práva, a svěří této nové veřejnoprávní entitě určité pravomoci, které předtím měly tyto celky a které nyní přísluší tomuto sdružení, nepředstavuje veřejnou zakázku.

K takovému přenosu pravomocí v souvislosti s plněním úkolů veřejné služby však dochází pouze tehdy, pokud se týká jak odpovědností souvisejících s přenesenou pravomocí, tak oprávnění, která jsou jejím logickým důsledkem, takže nově příslušný orgán veřejné správy má rozhodovací a finanční autonomii, což musí ověřit předkládající soud.

(¹) Úř. věst. C 155, 11.5.2015.